

fólki frá teimum trupulleikum, vit nú hava og fáa at dragast við, gera tey vis um hetta og síðani ærliga greiða frá, hvussu vit loysa teir, so trúgví eg uppá, at vit friðarlíga virka okkum burtúr øllum trongum.

Og tá hevur ein »látan sum um« politikkur, sum vit kenna frá 1980-84 ongan kjans hjá hugsandi veljarum. Hver veljari hugsar ikki?

Tá hevur »alternativð«, sum troðkar fram at landskassanum eftir ískoyti til nakað, teir kalla vinnulivsvinarligan politikk, heldur ongan kjans, tí hvør kann ikki fata, at landskassi uttan lok er eins illa fyri sum »Danaiða« karið við holi í botninum.

Slíkt alternativ vildi fingið bráan enda.

Lyklátøl

Lát okkum tí áðrenn vit taka samfelagstættirnar hver sær til umrøðu, líta at samlaða búskapinum og vil tað siga tjóðarrokskapinum.

Í honum eru nøkur lyklátøl, sum kunnu sannføra um, at tann kreppa, andstöðan hevur ásett, hon er ikki til.

Samstundis er onnur lyklátøl, sum avdúka veikleikar og skeivleikar í skipanini.

Skeivleikar, sum kunnu gerast vandamál, fáa vit teir ikki rættaðar.

Í triðja lagi benda hesi tøl á, hvørji amboð vit mugu útvega okkum, hvørjar broytingar, vit mugu fremja í galdandi lóggávu og hvørjar eykainntøkur, vit samstundis skulu útvega okkum.

Vit settu okkum fyri at reka ein avmarkandi politikk mótvægis vaksandi nýtslu og øking í uttanlandsskuld. Hann hevur staðið sína roynd.

Kvinnurnar vóru væl umboðaðar á landsstevnunni

Stundir vóru eisini at fáa sær kaffi og okkurt ábit

Nýtslan hevur funnið sína legu, í hvussu er hon, sum kann etast, drekkast, roykjast, slitast upp sum klæði, ella kolast upp í stuttleikakoyring. T.v.s. hon, sum sýnir seg av innflutningstølunum. Henda nýtsla — ella hetta konsum — liggur um 700 mió. kr. At so onnur nýtsla til uttanlandsferðing, húsaútbyggingar, summarmáttur og stuttleikabátar kemur afturat og átti at verið avmarkað meira, er annað mál.

Uttanlandsskuldin, sum var útið 3.100 mió. kr. tá vit tóku við, hevur funnið sína legu. Hon er í krónum — absoluttum tølum — vaksin spakuliga til góðar 3.700 mió., men lutfalsliga sum partur av bruttótjóðarúrtøkuni minkað nøkur prosent.

Hetta hóast skipainnflutning fyri einar 1.400 mió. kr.

Gjaldsjavnahallið í 1987

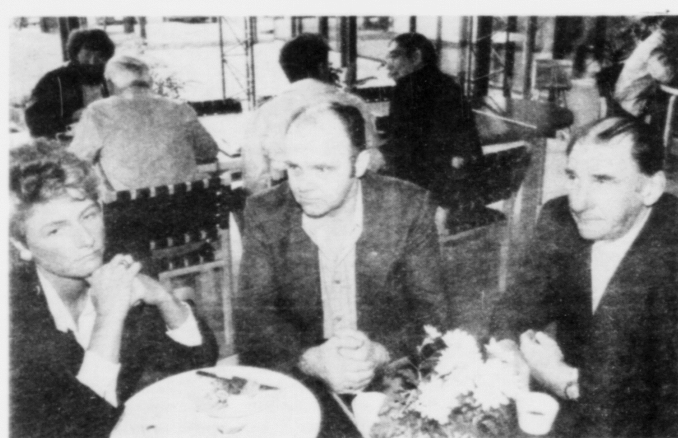
er hitt lægsta í mong ár — 180 mió. kr. — og merkir hetta, at uttanlandsskuldin einans veksur við 130 mió. kr. í 1987.

Útlitið í 1988 er ikki størvegis óðrvisi, so vónir eru um, at uttanlandsskuldin, tá valskeiðið er lokið, ikki fer størvegis upp um 4 mió. kr. mótvægis væntaum 6 mió. í 1984.

Væl er óynsktur útflutningur av skipum uppi í og verður tað eisini í 1988, men eg meti kortini henda spakuliga vøksturin sum eitt úrslit av konsoliderandi politikki okkara.

Viðurskipti uttanífrá hava ávirkað t.d. at dyrtíðin einans vaks 2% og í 1988 helst ikki fer upp um 3%.

Hetta og rimuligari oljuprisur eru fyrbrigdi, ein ikki varandi skal rokna við, og sigur hetta, at framvegis er neyðugt at

halda aftur í peningaspurningi til vinnuliv og nýtslu, og tí neyðugt at styrkja landskassan við inntøkum, so undan slepst hjá tí almenna at fara út á lánimarknaðin í størri mun.

Í 1987 vuku A-skattainntøkurnar við 8-9% og vøksturin tykist halda fram í 1988, men er tað serliga á tænastuveitingarøkinum, vit siggja henda vøkstur, heldur enn í framleiðsluvinnuni. Hetta minnir ein á, at serlig tiltøk helst mugu fremjast, so hesar tænastuveitingar ikki aftur elva til munandi meir nýtslu.

Vinnulig umskipan

Hetta, at sokallaða sekundærvinnan veksur, er kent fyrbrigdi í framkomnum londum og er tað høga útbúgvingarstæði okkara, sum nú ger vart við seg sum ein »struktur-broyting«.

Dagrektarskipanin, heimahjálpin, barnaansitingin, konsulentvirksemi hjá ráðgevandi verkfrøðingum, bókhaldsvirki, EDV-stovnar og peningastovnar krevja nú meira av samfelagsorkuni og arbeiðsmegini.

Hetta kann koma at geva pening, men treytin er, at konsulenttænastan er rationel. Vit skulu tí hava kjak í lag um, hvussu vit best nýta hetta virksemin. Tað hevur í løtuni so góðar treytir, at tað tekur í so ríviliga til sín sum tænastugjald.

Marknaðarbroytingarnar inni í Europa — felagsmarknaðinum — nýða okkum at hugsa um handilsliga tillaging. Her er okkara innflutningsgjaldsskipan óheppin.

Ein sokallað meirvirðisgjaldsskipan hoskar betur istaðin. Spurningurin er um ikki júst »struktur-broytingin« ger tað hóskeiligt innan alt ov leingi at taka innflutningsgjaldsskipanina av og seta moms-skipan í staðin.

Nýggja virksemin hevði tá rindað sín part og var lættari at stýrt hvat endurgjaldi viðvíkur, og vit kunnu helst framt umbyti av hesum skipanum, uttan at brúkarin skuldi rindað størri part. Men her velst um kappingarferið hjá teirri vinnu, sum

Norðstremoyingar væl mannaðir